

DATS
Landsforeningen for
dramatisk virksomhed

Nygade 15
6300 Gråsten

Telefon: 74 65 11 03
Telefax: 74 65 20 93

www.dats.dk
dats@dats.dk

Repertoiret 2009

En samling omtaler
af teaterstykker for amatørteatret

teater
forener
kunstnerisk
aktivitet
med menneskelig
udvikling

Repertoiret 2009

Hermed foreligger der en samling nye omtaler af tilgængelige skuespil på dansk og først og fremmest fra forlaget DRAMA.

Vi introducerer i år ordet 'Omtaler' i stedet for 'Anmeldelser'. Det er mindre prætentivt, og det er vigtigt for os at slå fast, at omtalerne - for langt de flestes vedkommende - er udført af erfarne instruktører fra amatørteatrets verden og ikke af professionelle litteratur eller teaterkritikere.

Mange af de omtalte stykker har været opført på professionelle scener i årets løb og tidligere. Det er ofte meget spændende nye tekster, som kræver stort talent og vovemod for en amatørscene at give sig i lag med. Det er dog også blevet muligt at lave omtaler af klassikere som f.eks. Tjekhovs vidunderlige enaktere, hvoraf nogen er oplagte at sætte i scene og andre er nærmest umulige. Det er anført ud for hver enakter.

Det er naturligvis også vigtigt at understrege, at den enkelte person der omtaler stykkerne alene har ansvaret for omtalen.

I udvalget er vi glade for, at så mange har sagt ja til at være med igen i år.

God fornøjelse med læsningen her og senere af måske udvalgte stykker.

Med venlig hilsen
Repertoireudvalget

Thomas Hauger

Repertoiret 2009 - indhold

Nr.	Titel	Forfatter	Anmeldt af
1293	Åsted	Naja Marie Aidt	Thomas Hauger
1294	De Glemte Børn	Marie Markvard Andersen	Morten Hovman
1295	Partivare Centralen	Jens Arentzen	Morten Hovman
1296	Forstanderinden	Jens Arentzen	Morten Hovman
1297	In Land of Control	Jens Arentzen	Morten Hovman
1298	I Toscana	Sergi Belbel	Anders Hind
1299	Like a Virgin	Anna Bro, Kasper Hoff og Daniel Wedel	Anne Bechgaard
1300	Nikita og den store psykose	Anna Bro	Trine P. Randahl Larsen
1301	Sandholm	Anna Bro	Trine P. Randahl Larsen
1302	Jorden er giftig	Ina Bruhn	Kristian Hald Jensen
1303	De betaler ikke! Vi betaler ikke!	Dario Fo	Jacob Jessen
1304	De Uforgængelige	Andreas Garfield	Thomas Hauger
1305	Når smerten bliver for stor	Gorm Hansen	Maria Rosenhjerter
1306	Lad os alle blomstre	Hans Erik Hansen	Maria Rosenhjerter
1307	Spis... eller bliv spist! (yeah!)	Kasper Hoff	Jens Damsager Hansen
1308	Dronningen af Malmø	Flemming Jensen	Finn Verner Jensen
1309	Belinda Mortensen	Frank Kruse Jessen	Thomas Hauger
1310	Julie Alive	Lise Jørgensen	Christine Juul Johansen
1311	Gidsel	Jesper Bræstrup Karlsen	Bent Rasmussen
1312	Tyven fra Bagdad	Jesper Bræstrup Karlsen og Marc van der Velde	Niels Stokholm
1313	Om en time er jeg stiv!	Emmanuel Limal	Thomas Hauger
1314	De dødes rige	Jørgen Ljungdahl	Bent Rasmussen
1315	Lykkeper	Jørgen Ljungdahl	Bent Rasmussen
1316	Den arabiske solsort	Thomas Markmann	Thomas Hauger
1317	Udødelige Peer	Finn Methling	Morten Hovman
1318	Al min sorg og al min glæde	Kaj Nissen	Bent Rasmussen
1319	Havets Moder	Terje Nordberg	Poul Brandt
1320	Legenden om de tre ringe	Ann Sofie Oxenvad	Henrik Sommer
1321	Mary Anne	Henrik Prip	Bodil Schäfer og Louise Emcken
1322	Liv og død på Café Olfert Fischer	Jan Sonnergaard	Bodil Schäfer og Louise Emcken
1323	Tjekovs samlede enaktere	Anton Tjekhov	Jakob Oschlag
1324	Der hvor flyene styrter	Jakob Weis	Niels Stokholm
1325	Skriverjomfruen	Mette Winge	Jakob Oschlag

Åsted

Forfatter: Naja Marie Aidt		Et højspændt og poetisk thrilleragtigt drama om et møde mellem 3 mennesker.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende: 2 kvinder og 1 mand.	
	Dekoration:	Inde i en gammel forfalden hytte.
	Spilletid:	Ca. 90 minutter.

Omtalt af: Thomas Hauger

Den desillusionerede Susan er på flugt for et eller andet!? Hun havner i en meget forfalden hytte, såret og meget udmattet.

En ældre kvinde, der bor i hytten, finder hende og et sælsomt forhold – både psykologisk og seksuelt - udvikles imellem de to kvinder. En nat banker en fremmed mand på døren. Han har et ganske særligt ærinde. Er han i øvrigt virkelig en fremmed.... ?

Den prisbelønnede forfatter og dramatiker har her begået et værk der kræver al opmærksomhed. Det kan være svært at forstå personernes uklare indbyrdes forhold. Forhold som udvikler sig på alle måder, også seksuelt og meget brutalt med masser af vold og seksuelt betonet vold. Stykkets dialog er flydende og flot skrevet, og den understreger thriller temaet og kan være usædvanligt grov.

Stykket har været spillet med premiere på Husets Teater i 2006 og senere på Århus Teater. Hvordan disse teatre har løst de meget kontante og voldelige sexscener med regibemærkningernes mange og kontante krav om nøgenhed ved jeg ikke, da jeg ikke har set opførelserne.

Stykket er en voldsom udfordring. Kræver stort mod af alle 3 skuespillere og er på den måde en udsædvanlig udfordring, som næppe mange amatørscener ville kunne honorere. Gør de det alligevel, så gør det med konsekvens og alvor.

De Glemte Børn

Forfatter: Marie Markvard Andersen		Et eventyr om forladthed. Smuk, barsk men også morsom familiar musical om at føle sig svigtet og glemmt.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	Mange børn. Mange voksne i alle aldre.
	Dekoration:	Mange locations.
	Spilletid:	120 minutter inkl. pause.

Omtalt af: Morten Hovman

Et stykke om den forladthed som formentlig alle børn på et tidspunkt oplever.

”De Glemte Børn” er den eventyrlige fortælling om pigen, hvis mor dør, hvorefter hendes far – i sin sorg – glemmer hendes eksistens, og siden finder sig en ny kone. Pigen flygter bort og ender i en øde skov, hvor hun er lige ved at blive skrevet ind i den store Glemmebog af de tre hekse Glemsel, Borte og Væk. Hun slipper dog væk og bliver afleveret på Børnenes Hittegodskontor. Her opbevares børn under strenge forhold, mens de søges placeret hos familier, som har lyst til at byde på dem i en veritabel børneauktion. Hvis ingen vil have dem, ender de efter nogen tid på Lageret, hvor der ikke rigtig er håb om nogen fremtid. På Hittegodskontoret møder pigen den utilpassede dreng Jonathan, der ønsker at vise hende verdens eventyr. Han ønsker, at de skal opleve friheden sammen, så de på den måde i fællesskab kan glemme deres følelse af forladthed.

Men drømmen om at blive husket af nogen er svær at slippe for dem begge.

Pigen og Jonathan bliver skilt fra hinanden, og i fineste eventyrstil skal de gennem mange genvordigheder før de til sidst genforenes, rigere på oplevelser og erfaringer, så de sammen kan se fremtiden i øjnene uden at føle sig forladt.

”De Glemte Børn” blev den suveræne vinder Af DATS’ store konkurrence om et nyskrevet musikdramatisk værk i anledning af HC Andersen året. Bedømmelseskomiteen gav den følgende ord med på vejen: ”en smuk, rørende, barsk og eftertænksom musikteaterforestilling for hele familien.”

Det kan tilføjes, at stykket, på trods af sit alvorlige emne, er fuld af humor og underfundighed. En særdeles underholdende og spændende fortælling, der blander eventyr med inspiration fra HC Andersen og satire på en overbevisende måde.

”De Glemte Børn” er en stor og kompliceret forestilling at realisere. Der er mange medvirkende, som alle skal være velsyngende, og forestillingen kræver en stor og opfindsom scenografi, så

historien gnidningsløst kan bevæge sig fra den ene location til den næste. Der vil også være store udfordringer på lys og lyd området.

Men for en scene, der har lyst til at binde an med en større ”anderledes” og ikke mindst en dansk musikforestilling, vil der være stor belønning at hente i arbejdet med Marie Markvard Andersens dejlige stykke.

Partivare Centralen

Forfatter: Jens Arentzen		Indgår i Tre skuespil. En forunderlig poetisk historie fra et for længst nedlagt legetøjslager.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende: 1 kvinde. 1 (2) mand.	
	Dekoration:	1 location.
	Spilletid:	?

Omtalt af: Morten Hovman

Det er morgen på det gamle, for længst nedlagte legetøjslager for enden af Holmbladsgade på Amager. På en af lagerhylderne skubbes et stykke sækkelærred nænsomt til side. En firsårig, gammel bleg kone titter frem. Lille og sart. På en anden hylde bevæger gammelt bølgepap sig, og en gammel mand dukker op...

Da legetøjslageret måtte lukke i 1941 stod trehundredesyvogtresindstyve medarbejdere pludselig på gaden; men kun trehundredefemogtresindstyve af dem gik den dag ud af fabriksporten for sidste gang...

”Partivare Centralen” er historien om et gammelt søskendepar, der lever skjult i det legetøjslager, hvor de engang arbejdede. De passer deres daglige rutiner, som de altid har gjort. Samtidig har de skabt deres eget lille livsunivers, hvor dagene går med at irritere hinanden, bekrige hinanden, for pludselig at skabe harmoni og tryghed for hinanden. Det ene spøjse og skøre påfund afløser det andet. Det er grotesk, og samtidig er det poetisk og rørende.

Stykket er skrevet som en slags læsedrama, og som sådan fungerer det flot fantasifuldt og billedskabende. Men kreative sjæle vil også kunne få en fin poetisk og grotesk teaterforestilling ud af det.

Her ligger der en spændende udfordring – også scenografisk – for teaterfolk, der gerne vil springe over gærdet, hvor det er højt.

Forstanderinden

Forfatter: Jens Arentzen		Indgår i Tre skuespil. Satirisk psykologisk fortælling fra et plejehjem for fysisk og psykisk handicappede.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende: 4 kvinder. 2 mænd.	
	Dekoration:	Mange forskellige lokaliteter på plejehjemmet.
	Spilletid:	Vejl. 1½ time.

Omtalt af: Morten Hovman

Lilly er forstanderinde på et plejehjem for fysisk og psykisk handicappede. Hun har ledet stedet på mønstergyldig vis i 25 år. Forholdene på hjemmet er gennem årene blevet bedre og bedre for beboerne og for personalet, og det er Lillys fortjeneste. På hendes 25-års jubilæumsdag sker der pludselig noget nyt. En ung mand dukker op som led i et ung-i-arbejde projekt, og snart begynder det hele at krakelere. Der bliver sat kraftige spørgsmålstegn ved de gamle og gennemprøvede arbejdsrutiner og forestillinger, og der bliver rokket ved sanserne ikke mindst hos forstanderinden og hendes assistent. Et voldsomt opbrud i arbejde og følelser betyder nye indsigter og opbrud også i livet. Lilly forlader sit gamle liv for at søge et nyt.

”Forstanderinden” er en satirisk psykologisk fortælling fra en institution for fysisk og psykisk handicappede. Det er skrevet i en moderne realistisk stil og benytter sig af en barsk nutidig sprogbrug. Stykket er fuld af groteske og til tider også voldsomme scener med hovedpersonerne og beboerne på plejehjemmet.

Stykket benytter sig af en filmisk fortælleform, hvor man nærmest ”klipper” sig rundt i handlingen. Dette stiller store krav til fantasien m.h.t. de scenografiske beslutninger, idet stykket bør kunne afvikles rapt og uden fysiske scenskift.

For skuespillerne er der også store udfordringer: Lige fra det psykologisk og følelsesmæssigt meget sammensatte personale til de fysisk og psykisk handicappede beboere på plejehjemmet.

In Land of Control

Forfatter: Jens Arentzen		Indgår i Tre skuespil. Brutalt drama fra lejesoldaternes verden.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 Købehavn K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende: 2 mænd.	
	Dekoration:	1 location.
	Spilletid:	Ca. 1 1/4 time.

Omtalt af: Morten Hovman

Historien foregår i et lagerlokale et sted i Frankrig. En ung dansk soldat søger om optagelse i en international lejesoldater-organisation. En major fra organisationen skal bedømme den unge mands egnethed som lejesoldat. Efter nogle brutale og ydmygende indledende prøver, hvor det fremgår at soldaten tilsyneladende er særdeles velegnet og velforberedt, stiller majoren alligevel kraftige spørgsmål ved soldatens muligheder for at blive optaget. For at vise sit værd skal soldaten løse den ultimative opgave: Han skal udføre en likvidering på en fransk terroristleder, som befinder sig i en bygning i umiddelbar nærhed af det lagerlokale, hvor handlingen foregår. Likvideringen mislykkes, men det lykkes soldaten at slippe tilbage til lagerlokalet og undgå opdagelse. Fra da af begynder magtforholdet mellem de to mænd at forskyde sig. Ham, som søgte orden finder kun uorden. Det, der startede som et kontrolleret foretagende afslører sig som et totalt ukontrolleret kaos. Det, man troede var sandheden, afslører sig selv som bedrag. Ham, der startede som offer ender som bøddel.

”In Land of Control” er skrevet som et stykke nutidig realisme med kommentarer til tendenser i vores moderne samfund. Tonen er barsk, og der er mange brutale og voldsomme situationer. Der er gode roller til en ung og en lidt ældre mand.

I Toscana

Forfatter: Sergi Belbel		Et absurd drama omkring parforholdet og livet og døden og meget mere, sat sammen i et forløb på 23 sceneafsnit.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren repræsenteret af: Nordiska Åbenrå 5, 4. 1124 Kbh.K. Tlf: 33116883 www.nordiska.dk info@nordiska.dk Rollesæt i A4 format kan købes direkte hos: Forlaget DRAMA, Nygade 15, 6300 Gråsten	Medvirkende:	2 kvinder og 2 mænd.
	Dekoration:	De 23 scener stiller krav til mange og meget forskellige dekorationer fra 'soveværelse m. bad' til bar(er), et telt i en ørken, et kapel/kirkerum en dagligstue med meget mere. Et lægekantor på et hospital med flere.
	Spilletid:	Vejl: 90 minutter.

Omtalt af: Anders Hind

Et stykke drama, der stiller store udfordringer til, såvel skuespillere som teknikere. Spillet centrerer sig omkring hovedpersonens realistiske fantasier og ikke paranoide forestillinger, blandet op med ægtefællens 'skæve' og realistiske opfattelse af sit liv, eller mangel på samliv, kombineret med venneparrets fletten sig ud og ind af ægteparrets 'dagligliv'. At sygdom og død også indgår i denne dance makabre undrer ikke.

Et drama med muligheder, men som vil stille store krav om præcision i den samlede forestilling – både skuespilpræstationer, sceneopbygning og tekniske løsninger på mobiltelefoners ikke uvæsentlige rolle – i en helhed. Absolut en udfordring.

Like a Virgin

Forfatter: Anna Bro, Kasper Hoff og Daniel Wedel		Morsom og grum fortælling om en genforenings fest for 10b.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 Købehavn K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk og Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	3 kvinder. 3 mænd.
	Dekoration:	Kan laves meget enkelt med forskellige zoner på scener der repræsenterer kantine, pudrum, wc osv.
	Spilletid:	1t. og 30 min. uden pause.

Omtalt af: Anne Bechgaard

En morsom og grum fortælling om en genforenings fest for 10b.

Vi kender vist alle situationen, man mødes med en flok gamle klassekammerater, man har ikke set dem i 20 år, så i starten er det spændende, ”hvad laver du så?”, ”hvad blev der mon af ham/hende?”, henover ”kan du huske dengang?” osv.

Næsten umærkeligt glider man ind i sine gamle roller, dem man troede man havde rystet af sig for mange år siden: nørden, den skægge, den lækre sild, taberen

Stykket undersøger hvad der sker når en flok tilsyneladende voksne mennesker, godt hjulpet af høje promiller, kareoke og gammelt nag, bomber sig selv og hinanden tilbage til 15 års stadiet. Ikke noget kønt syn, ”børn kan være så onde ved hinanden”, og det er de!!!

Et morsomt, men desværre også ret forudsigeligt stykke, situationen er så genkendelig at vi fra starten bare VED at alle vil forsøge at score ”den lækre sild”, at ”den skægge” vil blive meget for fuld, at nogen vil komme til skade, og at alle vil have både fysiske og moralske tømmermænd næste dag.

Denne totale mangel på overraskelser gør at stykket virker lidt vel langt, og da det stort set kun fokuserer på negativer, virker karaktererne, der ellers er fint tegnede, meget usympatiske.

Jeg savner lidt venlighed i forfatterens menneskesyn og lidt håb om, at vi ikke alle bærer rundt på store ar, som springer op og bløder, når vi ser vores fortid i øjnene.

Nikita og den store psykose

Forfatter: Anna Bro		Det handler om at være et sted mellem barn og voksen, om at være barn mellem to forældre, der går fra hinanden.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	7 personer, kan spilles af 5.
	Dekoration:	Enkel scenografi, rekvisitter kan være i en enkel kasse.
	Spilletid:	Vejledende 1½ time.

Omtalt af: Trine Porret Randahl Larsen

NIKITA OG DEN STORE PSYKOSE er et stykke dramatik om flere genkendelige temaer. Det handler om at være et sted mellem barn og voksen, om at være barn mellem to forældre, der går fra hinanden og forsøge at føre dem sammen igen, og om at forsvinde som barn midt i de voksnes konflikter og kriser. Stykket handler også om at søge kærlighed hos ligesindede eller helt andre steder.

Hovedpersonen Nikita er et gammelklogt barn, der på mange måder virker voksen og moden, men hun også har barnlige sider og er usikker på sin identitet. Hun er et barn i færd med at opdage voksenverdenen og de problemer, som unge og voksne har. På den måde er NIKITA OG DEN STORE PSYKOKSE en dannelseshistorie med Nikita i centrum, dog er der også meget udviklingspotentiale i de øvrige karakterer.

Da Nikitas forældre går fra hinanden, konfronteres hun med andre sider af sin mor, der får en ny kæreste. Selv søger Nikita også kærlighed og venskab og oplever på både godt og ondt at blive ven med den jævnaldrende Alexander. Hun søger dog også voksne i sin nysgerrighed efter at blive voksen, og her bliver den ældre Theodor et skæbnesvangert møde.

Universet i stykket fungerer på Nikitas præmisser, det vil sige at scenebillederne skifter hurtigt og kan virke lidt skæve, fordi situationerne sker set gennem et barns øjne. Der er forskellige fantasi-sekvenser, men de giver blot noget ekstra til stykkets univers. Til tider er stykket ret morsomt, ofte skifter stemningen dog brat, så dynamikken holdes oppe og plottet udfolder sig.

Der er et rapt flow i stykket, og sproget er som problematikkerne ganske genkendeligt og virker mundret og dagligdags, og rimeligt at gå til for en mindre gruppe skuespillere.

Sandholm

Forfatter: Anna Bro		Sandholm er en gribende beretning om at være asylansøger i Danmark.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	12 m.fl., kan spilles af 4 skuespillere.
	Dekoration:	Forskellige locations primært på Sandholm, desuden er der en grøn container, som ikke behøver konkret at være på scenen, men kan være hvor publikum er.
	Spilletid:	Vejledende 1½ time til 2 timer.

Omtalt af: Trine Porret Randahl Larsen

Sandholm er en gribende beretning om at være asylansøger i Danmark.

Anna Bros stykke har mange karakterer som alle omkranser hovedkarakteren den unge irakiske kvinde Job. Vi følger Job og de mennesker, hun møder under sit ophold i asylcenter Sandholm.

Job ankommer til asylcenteret og meddeler, at hun kommer fra Himlen. Der er flere elementer fra Biblen, og i løbet af stykket får Job en opgave fra Gud. Opgaven går ud på, at hun skal udfærdige en rapport om menneskene, for der er alle slags mennesker i Sandholm. Det gør naturligvis ikke sagsbehandlingen lettere, når Job vedbliver at sige, at hun kommer fra Himlen, men hvor systemet er skeptisk, begynder de øvrige beboere, at se hende som en engel.

Udover Jobs historie indeholder stykket masser af sidehistorier om de andre beboere på asylcenteret. Det giver rige muligheder for at kunne spille en masse forskellige karakterer, og afprøve en hel del sider af den menneskelige psyke. Rollerne lægger op til at kunne spænde vidt fra fræk ung dreng over unge elskende til gammel bedstemor, med mange muligheder for nuancer i persontegning. Personerne i stykket er alle præget af at være strandet på en mellemstation, mens de venter på at blive danske statsborgere eller blive sendt ud af landet, og det giver stor mulighed for at spille varieret.

Sandholm er en mosaik af skæbner fra et asylcenter, der virker som en anden verden hvor andre regler gælder end i det omkringliggende samfund. Der er store eksistentielle temaer på spil i stykket, dog rummer det temmelig sjove episoder, tankevækkende sammentræf, og det giver rum for dialog om flygtninge og asylansøgere i dagens Danmark.

Har man mod på at skildre forskellige mennesker, og i arbejdet med stykket gerne vil diskutere og reflektere over karakterernes situation, er Sandholm oplagt!

Jorden er giftig

Forfatter: Ina Bruhn		
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	14 - 2 mænd og 12 kvinder.
	Dekoration:	3 enkle dekorationer der kan overlape hinanden.
	Spilletid:	Ca. 1t.15 min. uden pause.

Omtalt af: Kristian Hald Jensen

Jorden er giftig er et spændende og udfordrende stykke. På én gang en psykologisk gyser og en morsom komisk parodi på et lille eksperimenterende Københavnsk teater med store ambitioner. På teatret skal de i gang med at opsætte deres næste stykke "Tvillingerne" skrevet af Michael, som har sin debut som dramatiker. "Tvillingerne" er baseret på Michaels og hans brors dystre opvækst i en familie præget af vold og fortielse og kampen for at opretholde en lykkelig facade udadtil. Michael er inviteret til at følge opsætningen, og det er ikke let for ham at se sin tekst og barndom blive behandlet af den overivrige instruktør og de tre små hysteriske skuespillere. Det gør det heller ikke nemmere, at instruktøren gerne vil have at stykket udvikler sig undervejs, og bl.a. har valgt at skrive fem dansepiger ind. Dansepigerne skal, som instruktøren Lis-Britt udtrykker det, "formulere nogle af sub-teksterne i stykket og indgå i et dialogisk-kropsligt forhold til det usagte". Dansepigerne selv er mest optaget af, hvilke kostumer de skal have på, mulighederne for at blive korpige i Hjørring Revyen, og så den spændende ukendte mand, som har budt én af dem på en date. Michaels kæreste Helle kommer også forbi teatret engang imellem. Hun har det svært med at se, hvordan Michael går mere og mere i opløsning og snart ligner sig selv for 4 år siden, hvor hun mødte ham, da han var indlagt. Imens passer Michaels bror Martin, som Michael ikke har set i syv år, sine konsultationer hos sin psykolog. Martin er alt andet end begejstret, for det han har hørt om Michaels teaterstykke og for at få sin fortid eksponeret i et teaterstykke. Michael har en underlig fornemmelse af, at Martin er i nærheden igen, at det er ham der ringer og lægger røret på, når den bliver taget. Premieren nærmer sig, nervøsiteten på teatret stiger, og dansepigerne forsvinder en efter en. Premiereaftenen kommer, stykket er en stor succes og folk klapper vildt, men i det lille prøvelokale bagved scenen konfronteres de to brødre igen og Martin tvinger Michael til at gøre sig fri af hans skygge.

Et stykke med mange gode og meget forskelligartede roller og scener. Fra scener med fjantede dansepiger og hysteriske skuespillere, over dybt alvorlige scener til scener med psykologisk spænding og gys.

De betaler ikke! Vi betaler ikke!

Forfatter: Dario Fo oversat af Bent Holm Indledning med mange spændende detaljer af oversætteren		
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren repræsenteret af: Nordiska Åbenrå 5, 4. 1124 Kbh.K. Tlf: 33116883 www.nordiska.dk info@nordiska.dk	Medvirkende: 7 (5H, 2D). 4 af de 10 "roller" skal spilles af den samme mandsfigur.	
	Dekoration: 1 (mindre lejlighed m. køkken) Et forhæng/tæppe skal kunne trækkes for, så der foran kan spilles på "gaden".	
	Spilletid: Ca. 2 timer.	

Omtalt af: Jacob Jessen

De betaler ikke! Vi betaler ikke! , er en ny og aktualiseret udgave af Dario Fo's satiriske farce fra 1974: Vi betaler ikke! Vi betaler ikke!

Det er den oprindelige historie, om Antonia & Giovanni og Margherita & Luigi og deres kontroverser i 70-ernes kaotiske politiske univers i Italien, der med meget få ændringer er omplantet til et nutidigt, men fuldt så kaotisk Italien. Nu er det Euro og ikke Lirer, der er mangel på i de små hjem. Paven er tysker, men kirken er den samme. Prisstigninger på daglig varer og hus & hjem er den jævne borgers store daglige hovedpine; der kun overgås af uroen for at miste sit (underbetalte) job til en Rumæner i Rumænien eller til en kineser i Kina (arbejdskraftens eller kapitalens frie bevægelighed).

Enorme prisstigninger har provokeret kvarterets hjemmegående, arbejdsløse, ubemidlede kvinder til at gå amok i det lokale supermarked, hvor de i flok "køber ind" i den helt store stil, til priser de selv bestemmer (vi betaler ikke).

Efterfølgende undersøgelser i kvarteret, tvinger dem ud i fantasifulde måder at skjule de "varme" varer på. Pludselig er de fleste kvinder i nabolaget højgravide. Og ikke nok med det: En stakkels Carabiniere-Sergent, der er opsat på at afsløre fiduserne, ender også på mirakuløs vis som gravid.

Mændene i historien, Giovanni og Luigi, er nøjagtig lige så "kloge" som altid hos Fo. De sluger historierne om månedsvis indsnøret graviditet (især ægtemanden er overrasket); mulige fostertransplantationer kvinderne imellem; fostervands eventuelle lighed med lagen i olivenglassene; osv. osv. Deres moralske habitus er højt hævet over deres lave stade på den sociale rangstige. Lige til de selv tilfældigt på gaden får adskillige sække "varme varer" (sukker, mel, poleret og upoleret ris) i deres uretmæssige varetægt. Så har mændene som kvinderne et kamoufleringsproblem. Her hjælper ingen graviditeter, men et begravelsesselskab kommer belejligt forbi med en leverance af en ligkiste!!

Alt ender som det sig hør og bør hos Dario Fo, i totalt rablende kaos.

Spillet er rendyrket farce, og meget krævende af spillerne. Man må påregne et endog meget langt og grundigt prøveforløb. Tempoet og timingen i de mange klovneagtige episode, er uhyre vigtig, og kommer kun på plads efter utallige gentagelser. Det tager rundt regnet den dobbelte prøvetid ”pr. side”, at indstudere en Fo-farce, i forhold til et stykke af mere almindelig karakter. Men er I klar til at yde det ekstra, så venter der jer et uhyre morsomt og spændende prøveforløb. Ikke mindst instruktøren får hænderne fulde.

Der kræves en dekoration: En slags ”etværelses lejlighed”, hvor køkkendelen med skabe, gaskomfur spisebord med køkkenstole dominerer, men der skal ligeledes være plads til et sengemiljø. Et skab skal være stort nok til at en ”gravid” carabinieri, alene eller iført ligkiste skal kunne stå opstallet inde i det.

Låger i skabe og affaldsspand skal kunne åbne og lukke sig ”spontant”.

Foran ”lejligheden” skal et tæppe kunne trækkes for, således at der kan spilles ”nede på gaden” uden for.

Som det ses en krævende og spændende opgave for et dygtigt og fantasifuldt regihold.

Alt i alt: I har en stor og meget krævende opgave foran jer, hvis I giver jer i kast med Dario Fo´s ”De betaler ikke! Vi betaler ikke!” Har I ikke prøvet genren før, vil jeg råde jer til, at starte med at prøve kræfter med en eller flere af Fo´s korte farcer (f.eks. Marcolfa, Smid ikke liget ud, En Maler mf.) før I kaster jer ud i denne.

Men læs den (også hvis du allerede har stiftet bekendtskab med 70-er versionen) og døm så selv.

De Uforgængelige

Forfatter: Andreas Garfield		Nutidsdrama om 8 mennesker og deres individuelle problemer.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 Købehavn K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende: 4 kvinder og 4 mænd. Alle unge mellem ca. 19 og 30 år.	
	Dekoration:	7 locations - bør løses fleksibelt af scenografen.
	Spilletid:	Ca. 2 t 20 minutter.

Omtalt af: Thomas Hauger

Én af vor tids mest fokuserede og succesrige dramatikere får her publiceret hans afgangssopgave fra Dramatikeruddannelsen. Han lægger her et manus frem i rækken af det tiden kalder virkelighedsdramaer.

8 unge mennesker – 4 m og 4 k (stykket er klart målrettet mod en afgangsforestilling på en af teaterskolerne) har hver deres problemer at slås med i dagligdagen. Lige fra hende der prostituerer sig, over bartenderen til hende der forsøger at komme ind på en teaterskole.

Undervejs i stykket opdager man, at nogen af dem har relationer til hinanden, at nogen af dem får relationer til hinanden og at nogen bryder de relationer de har til hinanden. Det er komplicerede eksistentielle problemer de slås med.

Et virkelighedsdrama med mundrette og kvikke replikker og præcise karakterer, der er en drøm for et ungt ensemble.

Modsat mange af Garfields andre stykker er dette her mere kompliceret i sin dramaturgiske opbygning. Det er lavet som en lang række af puslespilsbrikker, som undervejs forsøges lagt, så det giver et meningsfuldt puslespil. En spændende idé, men måske også manuskriptets svaghed. Den klare historiefortælling risikerer nemt at gå tabt i handlingen.

Her kræves et kompagni der kan spille for fuld damp stykket igennem. Her er vidunderlige replikker og karakterer for et ungt ensemble. En herlig udfordring, der godt kan strammes lidt op i teksten og sammenhængen.

God fornøjelse.

Når smerten bliver for stor

Forfatter: Gorm Hansen		Ungdomsteater.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	8 - 11 roller.
	Dekoration:	Kan spilles i en helt minimalistisk scenografi med få markeringer af skiftet mellem forskellige lokaliteter.
	Spilletid:	Vejl. 1 time.

Omtalt af: Maria Rosenhjerte

Undervejs i det – måske i dag næsten alt for korte – ungdomsliv, skal du ikke bare høste men også helst nå at få bearbejdet, pakket, solgt og købt den ene livserfaring efter den anden. Det er hårdt arbejde at eksperimentere med identitet, tilhørsforhold, venner, veninder, kærester, forældre i en verden med et næsten skræmmende udbud af muligheder – også af den dårlige slags.

Den 14 årige Liv går i 8. klasse. Hun har mistet sin far og sørger over tabet, mens hun kæmper med en mor, som hun oplever stiller alt for mange krav til hende.

Udadtil en stærk pige, men inden i en sårbar sjæl.

Efter et opgør med hendes bedste veninde søger hun hen til en gruppe lidt ældre unge, der lever livet i overhalingsbanen, mens de indtager små ”festlige piller” og begår kriminalitet.

Det går hurtigt ned ad bakke for Liv. Skolen pjækker hun fra. Hun begynder at ryge og er i gang med at udvikle en misbrugskultur. Hun har også pludselig penge, men ingen ved hvorfra. Forholdet til moren går fuldkommen i hårdknude, og hun mister kontakten til sine gamle venner, der blot passivt må se til, mens Liv er i gang med at ændre sig til ukendelighed.

En bilulykke forandrer alt. Liv bliver indlagt på hospitalet. Her får hun bl.a. psykologhjælp og oplever, at hun begynder at forstå sig selv bedre og igen kan overskue verden. Liv(et) er på rette kurs.

Manuskriptet kan varmt anbefales til ungdomsteatergrupper, der har lyst til at arbejde med sider af deres egen virkelighed. Det er en forestilling, som har noget på hjertet – en historie, der fortjener at nå ud til både jævnaldrende og voksne.

Lad os alle blomstre

Forfatter: Hans Erik Hansen		Debatteater med og for unge. Voksne vil også have glæde af at se det. Velegnet til brug i skolesammenhæng. En amatørscene med mod på emnet vil også kunne skabe en forestilling, der er aktuel og lægger op til diskussion.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	18 roller.
	Dekoration:	Anbefales spillet på flere sceneområder, hvor scenografiske opstillinger kan fungere uden større udskiftninger.
	Spilletid:	Vejl. 1 time.

Omtalt af: Maria Rosenhjerter

Mobning er blevet et stort problem på mange skoler. Men også i fritiden flourer mobning blandt børn og unge som et fænomen, der bl.a. kommer til udtryk gennem fx bagtalelse via sms'er og profiler på nettet. Denne negative udvikling nødvendiggør, at der handles aktivt – og her er skolen en central aktør i et samarbejde på tværs af børn, unge, lærere og forældre.

Stykket forsøger gennem en lang række scener at synliggøre de mange afsæt for, at mobning får lov til at udvikle sig. Hverken ungdomslivet, forældrenes prioriteringer eller skolens dagligdag går ram forbi. Det hele afdækkes med den klare hensigt at få os til at tænke over, hvordan vi hver især håndterer eller ikke håndterer dagligdagens udfordringer og den gensidige respekt for hinanden. Samt ikke mindst – hvordan vi måske sammen kan blive bedre til at skabe de gode oplevelser, der udvikler overskud og plads til opmærksomhed, omsorg og mangfoldighed.

Stykket vil fungere bedst, hvis det suppleres med en efterfølgende debat om emnet med og mellem publikum i salen og skuespillere/instruktør på scenen – eller at der gennemføres diskussioner i skoleklasserne (gerne både før og efter stykket).

Spis... eller bliv spist! (yeah!)

Forfatter: Kasper Hoff		
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende: Mange.	
	Dekoration:	Flere. Afhænger meget af hvordan man vælger at læse selve teksten.
	Spilletid:	Ca. 1 time.

Omtalt af: Jens Damsager Hansen

Spis... eller bliv spist! (yeah!) er nummer to i Det Kongelige Teaters projekt med TurboTown. Stykket er skrevet på meget kort tid i samarbejde med skuespillerne, og det bærer det desværre præg af. Det virker meget ufærdigt, og en ekstra gennemskrivning før det blev udgivet ville helt klart have gavnet det. Som det er nu sætter det sig lidt mellem to stole. Det er en skolekomedie med for store krav til stunt og specialeffekts, som virkelig skal fungere for at virke troværdig eller en voksen forestilling med for lidt kød på. Mange steder er det lidt for klicheagtige replikker og lidt for klicheagtige personer. Det vil kræve en virkelig god instruktør at få teksten til at fungere og løfte stykket op i et fornuftigt niveau. En mulighed er også at lave en meget spektakulær forestilling, så man kan drukne teksten i store oprin, effekter, dans, musik m.m.

Et andet problem med teksten er dens meget racistiske tendenser. Temaet i forestillingen er at alt fremmed er farligt og man skal være meget bevidst om, at det er det man vil fortælle eller få lagt en meget klar linie der viser noget andet.

Jeg tror, at der hvor dette stykke vil fungere bedst er som debatteater i skolerne. Hvis en skoleklasse fik løst de meget store stuntmæssige krav, fik effekterne til at fungere og lavede debat efter forestillingen ville det være et rigtigt godt indlæg i debatten om fremmedhad, uduelige politikere og hvad vi selv kunne gøre ved det. Det er dog nødvendigt med den efterfølgende debat, da stykket meget let kommer til at tale for at man beskytter sig mod alt fremmed.

Dronningen af Malmø

Forfatter: Flemming Jensen		Politisk komedie om den danske indvandrerelovgivning.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	3 midaldrende mænd. 2 midaldrende kvinder. 3 unge mænd. 1 ung kvinde.
	Dekoration:	Stuen i Bangsbjerg Slot (med et par afstikkere ud i en lysstribe og en sviptur til balkonen på Christiansborg).
	Spilletid:	1½ time.

Omtalt af: Finn Verner Jensen

Kong Erik af Danmark har i længere tid ligget i koma på Bangsbjerg Slot i Nordjylland. Statsminister Martin Bjergfeldt har besluttet, at der skal slukkes for respiratoren, og han opholder sig nu på Bangsbjerg Slot. Kronprinsen Michael og arveprinsen Stefan (en ubehagelig racistisk drukkenbolt) ankommer. Michael medbringer sin kæreste Nazreen fra Nigeria. Hun er efter sigende muslim, men vil ikke konvertere. Statsministeren, der sidder på Hjemstavnspartiets stemmer, er i et slemt dilemma. En muslimsk dronning – eventuelt en muslimsk konge. Eller Stefan som konge. Respiratorslukningen udsættes. Det viser sig, at Nazreen er katolik; men inden statsministeren når at genstarte respiratorslukningen, erklærer kronprinsen, at han vil følge landets love, og derfor vil slå sig ned i Malmø, når han har giftet sig med Nazreen. Danmark regeret fra Sverige! At ændre loven kan ikke komme på tale, for det vil Hjemstavnspartiet ikke have.

Stykket er vældig morsomt med mange sprudlende replikskifter og komiske karakterer, og det spidder overbevisende den danske indvandrerpolitik. Da stykket er fra 2006, vil en opførelse i 2009 eller senere nok fordre en tilpasning til aktuel lovgivning.

Stykket er dialogbåret med statsministeren som den bærende karakter. Scenografisk og teaterteknisk i øvrigt byder det ikke nødvendigvis på store udfordringer.

Belinda Mortensen

Forfatter: Frank Kruse Jessen		Musikteater om en forhenværende dansktopsangerindes forsøg på at vende tilbage.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	15, heraf skal min. 4 være kvinder, men nogle roller kan spilles af 1 person og af tilfældigt køn.
	Dekoration:	Det afhænger af scenens muligheder, men lys og antydninger kan gøre det hele.
	Spilletid:	Ca. 1½ t.

Omtalt af: Thomas Hauger

Hvem husker ikke Belinda Mortensen? Det var/er hende med dansktop hittet "Gud ske tak og lov". Nu er hun tilbage, efter at have været udenfor mediernes søgelys i mange år. Hun vil gøre comeback med en koncert på... en kro.

Med sig har hun en ung pianist der begynder at stille hende spørgsmål. For mange af slagsen og nogen der begynder at rippe op i hendes selvopfattelse af hendes vidunderlige karriere – både som kunstner, hustru og mor.

Det er musikdramatik, altså ikke en musical, men et stykke der i flashback giver nogen af hendes banale sange, hendes besværlige opvækstvilkår og udvikling.

Tonen i stykket går fra glad optimisme til melankoli og tristhed. Det er ikke en jubel glad skæbne vi præsenteres for. Alvoren i stykkets pointe står klart, og det giver stykket styrke som et godt stykke dramatik.

Her er en oplagt udfordring for en amatørscene med mange gode spillere i forskellige aldre og adgang til nogle habile sangere og et band.

Julie Alive

Forfatter: Lise Jørgensen		Julie Alive er en fortsættelse af William Shakespeares Romeo & Julie.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 Købehavn K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende: Julie, tvillingpiger, Benzinmanden, Havmanden, Terasa, Sandra, fotograf, Julies mor, Hanna.	
	Dekoration:	Ingen faste rum - ville egne sig som en performanceforestilling.
	Spilletid:	Vejl. 1 time.

Omtalt af: Christine Juul Johansen

Julie Alive er en fortsættelse af William Shakespeares Romeo & Julie. Her vælger Lise Jørgensen at lade Julie leve frem for at gå i døden sammen med hendes Romeo.

Med Romeo i en urne under armen, drager Julie ud i verden for at finde kærlighedens gravsted til hendes Romeo. Denne søgen fører Julie ud på en indre rejse – fra pige til kvinde.

Et sandt indre drama om en ung kvindes tro på at livet stadig har noget at tilbyde én, selvom ens soulmade er borte...

Gidsel

Forfatter: Jesper Bræstrup Karlsen		De uhyre svære problemer omkring integrationen.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende: 1 kv., 2 md. + publikum.	
	Dekoration:	1 location, mere eller mindre realistisk.
	Spilletid:	Ca. 120 minutter.

Omtalt af: Bent Rasmussen.

De fremmede iblandt os har vi svært ved at forholde os til. I de fleste debatstykker tager vi afstand fra en uforsonlig holdning til muslimer, bedetæpper og burka.

Men mand og mand imellem har vi svært ved at forstå dem, der er så forskellige fra os.

I dette skuespil skæres der ind til benet. Hovedpersonen Samir befinder sig lige i orkanens øje. Han bruger al sin energi på at fremtræde som dansk. Kæresten Sally er den vigtigste person i hans liv. Men familien og hjemlandets kultur trækker hårdt i ham. At blive udskudt, miste sin ære, gøre moderen sorg, føle onkelens fordømmelse både af ham og af Sally er ved at knuse ham. Et fredeligt ægteskab med en pige fra faderens landsby kunne skaffe ham ud af krisen.

Han og Sally kæmper desperate. Hun opdager, at han ikke er den stålsatte og stærke mand, hun havde digtet ham til at være – han bliver pinefuldt klar over, at en stor del af ham frastødes af alt det hos hende, som forlanger, at han bryder med det, han er uløseligt bundet til.

Kampen i dem og mellem dem bølger frem og tilbage. Da de til sidst uimodståeligt må vælge hinanden, oplever vi, at det ikke er objektive kendsgerninger, der taler; ikke en moralsk fastslåen af, hvilken kultur, der er bedst, men at to mennesker gør det de gør, fordi de ikke kan lade være.

Vores optagethed af deres skæbne hænger naturligvis sammen med det stærke sprog, den kraftfulde digtning, men forstærkes også af dramaets form. Vi er som publikum passagerer i en bus på vej til en teaterforestilling. Samir kæmper af al sin magt med at bortforklare, det der sker mellem ham og Sally undervejs.

Men gradvis bliver han – og vi – klar over, at det, der sker her og nu, i bussen, er det drama, vi er midt i, det teaterstykke vi ser.

Debatstykker kan have en tendens til at blive noget skematiske og bedrevidende moralske.

Det er "Gidsel" mindst af alt.

Læs det og spil det.

Tyven fra Bagdad

Forfatter: Jesper Bræstrup Karlsen og Marc van der Velde		Et ungdomsspil, som udmærket kan spilles af unge og voksne sammen.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk og Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	25 -30 medvirkende: 3 k., 14 m. (hvoraf en del mulige k.) og ca. 10 m/k
	Dekoration:	Fleksibel enkel dekoration er beskrevet i bogen s. 4.
	Spilletid:	Helaften.

Omtalt af: Niels Stokholm.

Et eventyrligt spil, som er baseret på motiver og historier fra Tusind-og-en-nat. Tyven er det rapfingrede og rapkæftede gadebarn Salli. Hun bliver forrådt af en af gadens tiggere og fængslet for appelsintyveri. Hun bliver viklet ind i den nådeløse magtkamp ved kaliffens hof, hvor den onde storvezir, Jafar, ved list vil narre tronen fra den unge hjertensgode, men naive kalif, Ahmed, som oven i købet er usikker på, om han er en god kalif.

Jafar får Ahmed til at forklæde sig som tigger, så han uden at blive genkendt kan færdes blandt folket og finde ud af, hvad folk mener om ham. Her opdager han, at der er oprørsstemning i byen på grund af de tunge skatter, storveziren har udskrevet i kaliffens navn. Ikke engang profeten kan berolige folk med den trøst, at engang vil al lidelse forsvinde, for der vil komme et barn ned fra himmelen og skyde retfærdighedens pil mod tyrannen, så han vil dø.

Chokeret vender Ahmed i sit tiggerkostume hjem til paladset. Her behandler Jafar ham som en simpel forbryder, hvilket han nemt kan gøre, da ingen andre genkender Ahmed i de usle klæder. Jafar smider Ahmed i fængsel, og her møder han Salli. De er begge blevet forrådt, og halshugning venter, så de finder ud af at flygte sammen.

Flugten går til Basra. Her lever den underskønne prinsesse Sari i et luksuriøst "fængsel", slotshaven, som hun ikke må forlade. Hun er Ahmeds drømmepige, så han vil gøre alt for at få hende på trods af hendes strenge, men forvirrede fars modvilje. Men Jafar vil også have hende, og med sin nyvundne magtstilling har han de bedste kort på hånden. Som i rigtige eventyr kommer personerne ud for både ond og god troldom. Den onde udøves af Jafar. Den gode udøves af hjælpere, som Salli og Ahmed

belejlige møder undervejs. Efter et spændende forløb kan publikum ånde lettet op. Det går som profeten spår tidligt i spillet: Det gode sejrer over det onde.

Det er et orientalsk eventyr, og med den enkle scenografi, som forfatterparret foreslår, er det muligt at skabe et letflydende spil, som med den sproglige poesi, især i fortællernes replikker, får en stemning ud over det almindelige i ungdomsspil, en stemning, der yderligere understreges ved hjælp af de foreslåede rekvisitter.

Personerne er klart tegnede og tydeligt forskellige, så der er mange facetter at spille på i dette stykke, som hermed anbefales varmt.

Om en time er jeg stiv!

Forfatter: Emmanuel Limal - oversat af Jesper Kjær		Stærk monolog om hvad der sker, hvis du får at vide, at du lider af en uhelbredelig kræftsygdom.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 Købehavn K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk og Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	1 h + evt. 1 ekstra h og d.
	Dekoration:	Neutral, men foregår i 8 locations.
	Spilletid:	Vejl. 60 - 75 minutter afhængigt af om man bruger de foreslåede sange.

Omtalt af: Thomas Hauger

Dramatikeren har skrevet en usædvanlig levende og udfordrende monolog om en mand, der har fået at vide, at han lider af en uhelbredelig kræftsygdom.

Forestillingen kan som monolog udvides med en herre og en damerolle, der kan give hovedpersonen modspil i de 8 situationer – på forskellige locations - der gennemspilles. Dramatikeren har brugt nogle af Jacques Brels sange, skrevet da denne selv var kræftsyg. Her til har han desuden bidraget med 2 egne sange. Alle disse er på fransk – og kan derfor give de problemer det medfører. Stykket kan dog sagtens spilles uden sangene og efter min mening også uden at det forringer den stærke tekst.

Her muligheder for en ambitiøs mandlig skuespiller, der tør kaste sig ud i en spændende udfordring med sort humor, poesi og stærk kropslig tilstedeværelse. Genren er et sted imellem beretter teater og stærkt scenisk realisme. Bestemt en dejlig tekst for den rigtige skuespiller.

(Og så er det en bemærkelsesværdig fejl af forlaget, at det er oversætterens navn der står som dramatiker på forsiden).

De dødes rige

Forfatter: Jørgen Ljungdalh		Drama om spænding mellem fremskridtsoptimisme - og menneskers fastlåsen i deres natur og skæbne.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 Købehavn K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	8 kvinder og 8 mænd.
	Dekoration:	Mange, antydede og stemningsgivende af lys og lyd.
	Spilletid:	Ca. 4 timer.

Omtalt af: Bent Rasmussen.

Henrik Pontoppidans roman, som Ljungdalh har bygget skuespillet op over, blev skelsættende i dansk litteratur og historie. I spændingen mellem optimistisk tro på fremtiden og dens udviklingsmuligheder – og en opfattelse af, at mennesker altid gør, som vi gør, fordi vi ikke kan lade være – rammes vi af nu, som da bogen udkom.

Spørgsmålet er, om dramaet her får os til at opleve denne spænding. Det kan nok føles langt og med mange temaer, skildringen af personer og handlingsforløb, som opleves mere episk end dramatisk. Det bevirker også, at et indholdsreferat ville blive til en lille roman, som ikke er anvendelig i en sådan anmeldelse – hvilket også hænger sammen med, at det ikke er egnet til opførelse på en amatørscene.

Men Ljungdalh har formået at levendegøre skikkelser, så man ser dem for sig. Man mærker modsatrettede kræfter rive og flå i dem. Som et eksempel kan nævnes *Jytte*. Hun higer efter at opleve kærligheden som en altopslugende magt – at hun vil møde ham, som skæbnen har bestemt for hende – og hun for ham – men disse høje mål stiller sig hindrende i vejen for, at hun kan forenes med en af de andre hovedpersoner – *Torben Dihmer*.

Man oplever et sam- og modspil mellem hende og ham – og de andre involverede – i stærke billeder og replikker.

Selv om kontrasten: skæbnestyret kærlighed i virkelighedens verden vel ikke føles så stærkt nu som dengang, så er den intensitet, vi oplever, når vi læser så stærk og medrivende, at vi får et dramatisk udbytte, vi kan have glæde af.

Lykkeper

Forfatter: Jørgen Ljungdalh		Drama over et menneskes livsbane.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 Købehavn K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende: Et hav af personer.	
	Dekoration:	Mange antydede locations.
	Spilletid:	Ca. 8 timer.

Omtalt af: Bent Rasmussen

Det er på alle måder et kæmpe skuespil. Så stort, at meget få amatørteatre vil binde an med det. Når det alligevel omtales, er det fordi det er et betydeligt drama, der bevæger sig ud over de gængse rammer. Vor opfattelse af, hvad et skuespil kan indeholde, får tilføjet en ny dimension.

Per er jo ubestridt hovedpersonen. Vi oplever ham i forskellige faser: 1) Faderens fordømmelse af ham – for manglende kristen ydmyghed og syndserkendelse. 2) Et oprør, en lidenskabelig kamp for at erobre verden, skabe et naturvidenskabeligt storværk. 3) Hans animalske styrke og sensualitet. På en gang vinder han Jakobe og indpas i det jødiske pengearistokrati. 4) Hans stædige selvhævdelse – og det pludselige omslag, hvor han ved budskabet om moderens død vender tilbage til Jylland. 5) Hans forsøg på at bygge et nyt liv op sammen med den blide Inger; hans afsky for den sentimentale grundtvigianisme, hans møde med den gale præst. 6) I ham ser han et vrængbillede af sig selv. Han når til en erkendelse af, at han gør det, der er bedst for Inger ved at forlade hende.

Det kan synes, som om han – som en partikel – påvirkes af impulser, der gang på gang støder ham i en ny retning – en forbruger af mennesker, som han skiller sig af med, når de ikke længere giver ham noget. Men bag det hele en drift mod at finde frem til det, der er rigtigt og sandt for ham og handle derefter.

Derudover et væld af skarpt tegnede billeder og personer.

Det hele udspringer af Henrik Pontoppidans roman. (der igen er en besk version af H. C. Andersens eventyr).

For at anskueliggøre, på hvilken måde Ljungdalhs skuespil er et selvstændigt værk i forhold til romanen, skal her citeres spillets start;

SIDENIUS:(fra kulissen) Hvor er Peter Andreas? (faderens skygge i døren, før han bliver til person)

Peter Andreas. (ind) Som det er Guds vilje, at alt, der er blevet avlet og født i mørke, engang skal åbenbares, så er nu også det, du har bedrevet kommet for lyset for at få sin dom. Du har ikke villet

agte Guds lov og befaling, Peter Andreas. Du har forhærdet dit hjerte overfor fars og mors formaninger og trodset det bud af Herren, der lyder: Du må ikke stjæle.

PER: Stjæle?!

SIDENIUS: Du har været i gørtlerens have, Peter Andreas, og du skal ikke skånes for at høre din synd nævnt ved navn. Men du skal vide, det er af kærlighed, vi alle taler til dig gennem min mund. (Drengen ser sig omkring. Hans søskende træder over mod faderen, som om DRENGEN var spedalsk).

SIDENIUS: Vi skal ikke slippe håbet om, at det dog engang skal lykkes os at finde vejen til dit hjerte, at du ikke skal ende som den onde bror, over hvem Herren udtalte sin frygtelige dom: Fredløs og flygtig være du overalt på jorden. Lad os forene os i bøn til herren.

(Alle undtagen DRENGEN folder deres hænder. Der er en samlet gruppe mod DRENGEN)

SIDENIUS; ... at han vil tage jeres vildledte bror ved sin hånd. Og vi beder dig om at bøje hans genstridige sind og føre ham ud af syndens trældom, bort fra fortabelsens veje. Dette bønner du, oh Gud, som er i evighed, at ikke en af os skal savnes, når dine børn på opstandelsens dag samles om din herligheds trone! Amen.

PER: Det var et æble. -

Det springer i øjnene, at situationen her er sanset og set, så vi oplever det umådelige indtryk den gør på Per, og på mange måder bliver bestemmende for hans voksenliv. Som skuespiller kan man lære meget om, hvordan man opbygger en skikkelse.

Den arabiske solsort

En næsten uvirkelig historie

Forfatter: Thomas Markmann		Historien tager sit udgangspunkt i en virkelig tildragelse, hvor en dansk forretningsmand helt umotiveret bliver anholdt og tilbageholdt i Saudi-Arabien.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	1 kvinde og 3 mænd.
	Dekoration:	Afhængig af iscenesættelse, men kan opføres i 1 dekoration.
	Spilletid:	70 minutter.

Omtalt af: Thomas Hauger

Historien tager sit udgangspunkt i en virkelig tildragelse, hvor en dansk forretningsmand helt umotiveret bliver anholdt og tilbageholdt i Saudi-Arabien.

I et indholdsmæssigt eksperiment fortæller dramatikeren så historien. Det hele foregår i stykket som en blanding af en radioreportage og den rigtige historie.

Historien er elementært spændende og aktuel og med en meget tvistet og vedkommende slutning.

Her er nok at lave for en gruppe, der har mod på et indholdsmæssigt formeksperiment. Der skal arbejdes meget med karaktererne, da de ikke står særligt skarpt tegnet i teksten. De kommer ikke ”ind under huden” – men det i sig selv kan være en udfordring for iscenesættelsen.

Stykket har en varighed på 70 minutter, efter forlagets opgivelser. Personligt tror jeg det kan spilles i ”optempo” på 55 min.

Udødelige Peer

Forfatter: Finn Methling		En komedie, der hylder frihed og frisind, og gør op med al form for fundamentalistisk tankegang.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren repræsenteret af: Nordiska Åbenrå 5, 4. 1124 Kbh.K. Tlf: 33116883 www.nordiska.dk info@nordiska.dk	Medvirkende:	1 kvinde. 2 mænd.
	Dekoration:	1 location.
	Spilletid:	60 minutter.

Omtalt af: Morten Hovman

Peer Gynt lever stadig her i begyndelsen af 2000-tallet. Han bor i en lille hytte afsides beliggende højt oppe på fjeldet i Gudbrandsdalen. Peer lever i rod og snavs og ensomhed. Han får besøg af Helga, hvis oldemor var søster til Peers Solveig. Hun er hjemmehjælper sendt af kommunen med det formål at få sat skik på Peer og skabt orden og system i hans rodede hus og anarkistiske tilværelse. Det lykkes da også – i nogen grad. Der bliver ryddet op, og Peer bliver badet. Der bliver lavet god mad, og der kommer øl og brændevin på bordet. Stemningen løfter sig, og de to skal til at kaste sig ud i kødelige forlystelser, da de bliver forstyrret af Knappestøberen, der stadig vil have Peer støbt om. Det er dog ikke den oprindelige Knappestøber, men hans sønnesøn, som har overtaget sin farfars og fars nidkære virksomhed. Så omstøbes, det skal Peer stadig. Der bliver dog ikke noget af det. Peer og Helga inviterer ham til mad og drikke. Han bliver fuld og flæbende og ender med at flygte fra det, han opfatter som ryggesløshed og lastefuldhed.

”Udødelige Peer” er skrevet som en slags fortsættelse af Henrik Ibsens ”Peer Gynt”. Det dramatiske mesterværk fra 1867 om dagdrømmeren og fantasien Peer, der har valgt mottoet ”Gå udenom” som sit livsprincip. ”Udødelige Peer” er en slags forlængelse af den del af storværket, der handler om figuren Knappestøberen. En figur der opfatter Peer som ”mislykket gods”, og vil have ham støbt om, for at have levet et liv fyldt med småsynder og langt fra ”den rette vej”.

Finn Methlings nye stykke er morsomt, fantasifuldt og grotesk. Det er en hyldest til menneskenes og livets mangfoldighed, et muntert opgør med nedarvede fordomme og vanetænkning.

Der er tre virkelig gode roller at arbejde med for erfarne skuespillere. Stykket præsenterer en spændende sproglig udfordring for skuespillere og instruktør, idet replikkerne – lige som i en oprindelige ”Peer Gynt” – er skrevet på rimede vers.

Al min sorg og al min glæde

Forfatter: Kaj Nissen		Historie om barske livsvilkår i det gamle bondesamfund.
Bogudgave: Landsbyforlaget v/ Jakob Oschlag tlf. 97 93 54 43		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 Købehavn K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	4 kvinder og 5 mænd, 2 småroller.
	Dekoration:	1 stuedekoration.
	Spilletid:	?

Omtalt af: Bent Rasmussen.

I fællesstuen på Kallerupgård sidder Ole, som en snu, snedig, grov hersker i sit rige.

Sønnen Søren står for gårdens daglige drift, men tør intet foretage sig uden tilladelse af den gamle.

Konen Anne Marie er endnu mere underkuet. Svigerdatteren Sine kan han til sin store ærgrelse ikke rigtig få skovlen under.

Uden at ryste det mindste på hånden bliver daglejere og tyende behandlet som det rene skidt.

Kun med den yderste anstrengelse kan de holde sulten fra livet. Kampen for tilværelsen er barsk.

Ole er som ejer af den store gård utrolig rig i forhold til omgivelserne. Men ubarmhjertigheden overfor resten af verden er ikke blevet mindre af de mange penge.

Det var vigtigere at gifte sig til velstand end at få den rigtige kone.

Bitterheden over et glædesløst liv gør ham endnu mere ond.

Bag væggen sidder den gale søn som et uhyggeligt vidnesbyrd om alt det, der gik skævt.

Det trækker op til et opgør og et oprør, som det jo gør, når en gammel despot er ved at miste sine tænder.

Men så dukker Oles ungdomselskede op. Han indser, hvor hårdt han har straffet sig selv og andre ved at vælge den glædesløse vej.

Det kan i et kort handlingsreferat virke som en almanakhistorie. Men den lavmælte tale – personernes uvanthed med at bruge de store ord – giver et stærkt udtryk for de voldsomme følelser, man hele tiden må tvinge sig selv til at holde nede.

Samtidig viser sønnen og svigerdatteren, hvordan det er muligt, trods barske forhold at finde sammen i et meningsfuldt liv.

Der skrives ikke mange af den slags stykker i dag. Men udenfor eksperimenterende og moderne teater findes en folkelighed, et ikke litterært publikum, som vil lytte til denne historie fra en svunden tid, som de genkender som deres egen.

Den naturtro realisme bliver ikke mindre stærk i den gengivelse i jysk mundart, som blev foretaget af Ejgil Enevoldsen til Landsbyforlagets førsteopførelse.

Rødderne tilbage til Johan Skjoldborg – og Blicher – er stærke. Man kan kun glædes over, at det folkelige teater med dette skuespil har fået et så stærkt materiale.

Havets Moder

Forfatter: Terje Nordberg		Dramatisering af det gamle grønlandske sagn om menneskenes evige ansvar overfor naturen.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	Min. 16 - gerne flere.
	Dekoration:	
	Spilletid:	Ca. 1 time.

Omtalt af: Poul Brandt

Genfortælling af et grønlandsk sagn.

Havets moder er ved at dø. Det betyder at alle fangst dyrene sidder fast i hendes hår og det betyder at der ingen fangst dyr er til fangerne i bygden. Naturen er i uorden, fordi menneskene ikke tager vare på den. Hvis balancen skal genoprettes, skal nogen rede havmoderens hår, så fangst dyrene igen kan færdes frit i havet.

To børn, AJAK og NAJA, får igennem den store hjælpe ånd TORNARSSUK besked om at rejse til havets moder og redde hendes hår, så livet på bopladserne kan fortsætte.

På rejsen møder de to børn både venner og fjender, Erkilikker, der vil have magten over verden og er klar til at rykke ind, når menneskene har ødelagt naturen.

Det er erkilikerne, de smukke.

Det er erkilikerne, de rå.

Der er erkilikerne, de sultne.

Som ingen våben bider på.

Ørnen, ulven støder de også på, ligesom isbjerget kan volde sine problemer. Heldigvis hjælper ånden TORNASSUK dem gennem alle farer, så de til sidst når Havets Moder og får redt hendes hår i sidste øjeblik. Der er nu igen fangst dyr, så bopladserne kan overleve. Men hvor længe?

Et sagn som i dag er høj aktuelt. Stykket er godt sat sammen med dramatiske højdepunkter så spændingen bliver holdt til det sidste. Havets mor er velegnet til skolebrug med mange roller. Det skal siges, at de to roller som AJAK og NAJA er store krævende roller, men har man et par børn med lidt skuespiller talent, skal det nok gå. Stykket er velegnet til at bruge musik og lydeffekter til, ligesom lyssætningen kan have en stor effekt.

Et godt sagn, der påpeger naturens forfald og med en stor appel om at rette op på det forsømte.

Et spil der kan sætte gang i debatten børn og børn imellem, men så sandelig også til de voksne der vil se en veldrejet historie.

Legenden om de tre ringe

Forfatter: Ann Sofie Oxenvad		Tankevækkende stykke om den evige religionskonflikt, symboliseret i kampen mellem tre brødre om hvad sandheden er.
Bogudgave: Forlaget DRAMA Aps		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende: 5 kvinder 13 mænd heraf 3 drenge 8 kvinder/mænd + "folk".	
	Dekoration:	Stykket er skrevet til at opføres i en kirke. 2 scener med spil rundt i kirke.
	Spilletid:	1½ time.

Omtalt af: Henrik Sommer

Dette stykke er et kirkespil bygget over den gamle middelalderlige legende om de tre ringe. Legenden handler om en mand, der ejede en ring af stor værdi. Ringen er en meget smuk guldring, men udover at være af stor skønhed, besidder ringen også en særlig skjult kraft, som tilfalder den, der bærer ringen. I følge traditionen er det sådan, at ringen går i arv fra far til den af hans sønner, han elsker mest.

Sådan var det ned gennem mange generationer, men nu har ringen nået en fader, som har tre dygtige og smukke sønner, og han elsker dem alle lige højt. Derfor kommer han i en forfærdelig forlegenhed, for hvem skal han give ringen til? Da han ligger for døden, har han endnu ikke bestemt sig. Han kan ikke vælge mellem sine tre sønner. Så lader han i al hemmelighed en guldsmed lave to ringe, der ligner den ægte ring så godt, at han ikke engang selv er i stand til at kende den sande ring fra de falske. Han kalder sine sønner til sig, én efter én. Han velsigner dem, og giver dem hver én ring, og dør.

Straks efter faderens død træder hver af sønnerne frem med hver sin ring og påberåber sig retten til arven, men ringene ligner hinanden så meget, at det er umuligt at kende den sande fra de falske og derfor kan spørgsmålet om hvem af sønnerne, der er faderens sande arving ikke afgøres. Den tyske digter Lessing brugte denne legende i sit stykke "Nathan den vise" fra 1799. Lessing var rationalist og brugte derfor legenden til at fremhæve fornuften og tolerancen. Ingen kunne for Lessing have patent på sandheden.

I Lessings udgave af legenden forelægger de tre brødre derfor deres sag for en domstol. Dommen bliver, at de hver for sig må efterligne deres faders ubetingede kærlighed. Hver eneste dag skal de med blidhed, overbærenhed og hengivenhed for Gud kæmpe for at lægge den mistede kraft tilbage i den ring, der var dem givet. Gør de det, kan deres efterkommere vende tilbage til domstolen med deres sag om et hundrede tusinde år. Så vil en visere dommer vurdere og afsige dom.

I stykket her, ”Legenden om de tre ringe”, er pointen, at ingen af brødrene har kunnet leve op til kravet om blidhed, overbærenhed og hengivenhed. Tværtimod udfordrer og bekæmper de konstant hinanden, som de tre store monoteistiske religioner (jødedom, kristendom, islam: troen på kun én Gud) har gjort det i næsten 2000 år.

Stykket her søger at pege på det, der binder de tre religioner sammen og prøver at skabe én fælles fortælling om en oprindelig fælles verden og én fælles Gud. Stykkets morale, om man vil, er at sandheden findes – ikke i de store religioner og det, der gøres i deres navn, men måske findes den i det simple og enkle – hos det menneske, der tør elske og tør stå magten og alle dens ritualer imod. Ideen med forestillingen er således at få tilskueren til at reflektere over forskelle og ligheder mellem de tre store religioner. Se deres fælles rødder for dermed at se en mulighed for at bryde de fordomme ned, der konstant har skabt splid religionerne imellem, og i stedet søge dialogen. Ikke den dialog, der gør alt lige, men den dialog, der har sit udgangspunkt i egne umistelige værdier og som i kraft af disse værdier ikke vil bekæmpe de andre, men forstå dem.

Stykket begynder med de tre religioner fælles udgangspunkt: Abraham. Vi hører om Gud (Jahve, Allah), der besøger Abraham og lover ham en søn: Isak. Vi hører om hvorledes den søn, Ismael, Abraham har med sin trælkvind Hagar forstødes sammen med sin mor. Hagar og Ismael reddes af englen Gabriel, så både Isak og Ismael kan blive stamfædre til store slægter, hvorfra profeter skal udgå. Vi hører også om Josef og Maria og om bebudelsen af Jesus.

Så præsenteres vi i en række billeder med lyd, lys, skygebilleder og tale for de tre religioner (og deres sandhed) repræsenteret ved en rabbi, en præst og en imam.

Resten af stykket handler om moderen Daja og hendes tre sønner: Isak, Josef og Ismael. Daja er værtshusholder. En viljestærk og snarrådig kvinde, der er vant til at klare sig selv og værne om sit. Hendes tre drenge finder ringen og leger med den. Først fredeligt, men siden kæmper de om ringen og mod og med hinanden, repræsenterende hver sin religion, som det fremgår af deres navne.

Vi føres i hurtigt tempo gennem religionskrigene, sluttende med 9-11 (11. september 2001: World Trade Center, New York). Stykket slutter med, at moderen Daja undsiger sine sønner, men stykket slutter – på trods - alligevel i det spinkle håb, der ligger i ordene: Ser du mig, da ser du ham. / Ser du ham, da ser du mig.

Det er altid vigtigt at være med til at nedbryde fordomme for i stedet at søge at skabe grobund for en frugtbar dialog kulturer og religioner imellem. Det er flot når noget sådan gøres med en stor og tankevækkende fortælling, og det er, hvad dette stykke vil.

Stykket er en udfordring til dygtige amatører. Der er mange gode roller, gode replikker og gode scenebiller. Udfordringen i stykket ligger især i forhold til instruktion, overblik og rigtig brug af regi og teknik.

Hvis stykket ikke skal ende i rent kaos, kræves der en sikker instruktion, men ikke mindst dygtige teknikere, der har god forstand på lys, lyd og billeder. Lykkes det at få teknik og regi til at hænge ordentlig sammen, kan der komme en meget flot forestilling ud af det.

Mary Anne

Forfatter: Henrik Prip		Piratdrama baseret på virkelige hændelser med happy end.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA ApS Nygade 15 6300 Gråsten Tlf. 70 25 11 41 www.drama.dk drama@drama.dk	Medvirkende:	Kan spilles med kun fire medvirkende (2K, 2M) + en lydside. Eller så mange man har lyst til.
	Dekoration:	Skiftende locations, men med enkle og åbne skift.
	Spilletid:	1½ time.

Omtalt af: Bodil Schäfer og Louise Emcken

Mary vokser op som dreng hos farmor, der ikke vil vide af piger. I sin brors navn bliver hun en af de højst dekorerede soldater i den engelske hær. Hun bliver indhentet af kærligheden og driver senere en kro i Holland, indtil hendes elskede Michael dør, og hun nu igen som mand påmønstrer et hollandsk handelsskib. Her fatter hun kærlighed til Hans.

Anne fødes som et uægte barn og vokser op på faderens plantage i South Carolina. Hun er en vild krabat fra starten, og ingen kan bestemme over hende. Da faderen under ingen omstændigheder vil tillade hende at gifte sig med James, en drikfældig forbryder, stikker hun af. Senere falder hun pladask for den berømte sørøverkaptajn, Jack Rackham. De skaffer sig skibet Pretty Anne . Hun må forklæde sig som sørøver om dagen, da piger om bord bringer uheld.

Pretty Anne border den hollandske brig med Mary om bord. Der bliver til et drabeligt slag, og det hollandske mandskab tages til fange. Marys heltmodige kamp vækker opsigt, og Jack Rackham tilbyder hende en plads på sit skib. Hun accepterer, mens Hans tvinges med.

Heldet er med Pretty Anne. Pigerne føler sig tiltrukket af hinanden, giver sig til kende og bliver anerkendt som kvinder på skibet.

Pretty Anne må til sidst give op overfor den engelske flåde og alle bliver fængslet....

En eventyrlig tostrengt sørøverkomedie angiveligt baseret på virkelige hændelser i 1600 - tallet. Stykket kræver skuespillere, der kan mestre temperament, lidenskab og at springe ud og ind af fortællerrollen. Der kan arbejdes med spændende fægte- og kampscener, der kræver en stram koreografi. Der kræves en del effekter og en overbevisende lydside. Sange og danse indgår.

En pragtfuld opgave for en stor mangfoldig gruppe, måske også som friluftsspil.

Liv og død på Café Olfert Fischer

Forfatter: Jan Sonnergaard		Helaftensstykke om moderne, ensomme menneskers liv og død, som det udfolder sig på café/bar.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forfatteren Jan Sonnergaard Vibevej 67 2400 København NV sonnergaard@get2net.dk	Medvirkende:	3 kvinder og 7 mænd.
	Dekoration:	4.
	Spilletid:	Ca. 1½ time.

Omtalt af: Louise Emcken og Bodil Schäfer

Ved stykkets begyndelse ligger Gregers-Bo under sin seng og roder efter sine ting. Han sygemelder sig, ifører sig dyrt mærketøj og kaster sig ud i storbyens vilde liv. På baren Olfert Fischer er bartenderen i gang med at fylde billig sprut på dyre flasker, gøre coke klar i lange baner og herse med Gulykanonen. Ultravinderen Allan praler med sin succes, kaster om sig med penge og prøver at imponere Camilla, en vindertype med coke ned af kinderne. Florian flæber i mobiltelefonen over sin ex-kæreste. Taberen Signe-Stine-Trine eller-et- eller-andet forsøger at deltage, men må nøjes med tilskuerpladsen, mens "festen" udvides med et onskabsfuldt polterabendselskab.

Man jorder hinanden, man sniffer kokain, man taler forbi hinanden, man forsøger sig med sex. Omgangsformen er ren overflade, man når aldrig hinanden og er dømt til evig ensomhed. Kærligheden har trange kår, når man ikke tør åbne sig og have tiltro til andre mennesker.

De nyskabende ord, de rå og vittige replikker understøtter stykkets samtidskritiske holdning. Stykket er en spændende opgave for en scene med mange unge trænede skuespillere og en dygtig instruktør, der tør kaste sig ud i en verden fuld af stoffer, sex og rå vold.

Tjekhovs samlede enaktere

Forfatter: Anton Tjehov		
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende: Se under det enkelte stykke.	
	Dekoration:	Se under de enkelte stykke.
	Spilletid:	Se under det enkelte stykke.

Omtalt af: Jakob Oschlag

Drama har udgivet den første udgave på dansk af alle Anton Tjekhovs enaktere, oversat og kommenteret af Kjeld Bjørnager. Drama har tidligere udgivet de fire store skuespil ("Onkel Vanja", "Mågen", "Tre Søstre" og "Kirsebærhaven") i Bjørnagers oversættelse. På andet forlag er udkommet "Ivanov", ligeledes i Bjørnagers oversættelse, så nu foreligger Tjekhovs dramatik næsten komplet på dansk i nyoversættelse. Det er kun "Platonov" og "Skovtrolden" (en tidligere variant af "Onkel Vanja"), der ikke findes tilgængelig på dansk.

Tjehov er ikke meget spillet af amatørscener. Jeg har dog set et par vellykkede eksempler de seneste år både af de store spil og af enakterne. Kjeld Bjørnagers nye oversættelser kan være en god indgang og enakterne måske en genvej til en af de absolut største dramatikere.

Kjeld Bjørnagers kommentar til stykkerne kan være en god hjælp. De er ikke kun leksikale oplysninger, men konkrete forslag til teaterløsninger.

Bogen "Samlede enaktere" indeholder 10 enaktere i kronologisk rækkefølge fra 1885 til 1890. Jeg vil gennemgå dem i en lidt anden rækkefølge, hvor jeg tager hensyn til den betegnelse, Tjehov har givet de enkelte stykker, og også ud fra om stykket er et originalt værk eller en omarbejdet novelle. Som kilde har jeg brugt Kjeld Bjørnagers kommentarer.

Frieriet: 2 mænd, 1 kvinde. Dagligstuen på et gods 1888.

Spilletid 40 minutter.

En godsejer frier til den meget giftmodne datter på nabogodset. Det sker ikke uden forviklinger og misforståelser og skænderier om alt, hvad der kan skændes om. Hvem der ejer en ubetydelig eng, og hvis hund der er den bedste jagthund.

Stykket er fra 1888, og det er et originalt værk. Tjehov kalder stykke "en spøg", og det er det plus meget mere. Det er en herlig lille komedie med 3 pragtfulde roller. Det er en oplagt spillemulighed. Det kan spilles sammen med en anden enakter til en hel aftenens program, og det vil kunne gå godt sammen med både klassiske og moderne enaktere, både morsomme og alvorlige. For "Frieriet" har det hele. Det klassiske morsomme, det moderne groteske og et strejf af det tragiske, som er uundgåeligt, når det som her handler om menneskers dårskab. "Frieriet" er stor dramatik i det lille format.

Bjørnen: 2 mænd, 1 kvinde. Dagligstuen på et gods 1888.

Spilletid 40 minutter.

"Bjørnen" er en godsejer, der opsøger en godsejerenke, hvis mand skyldte ham penge. I sin sorg har hun muret sig inde med den afdøde mands billede, og sådan har der været i et år. Hun vil vise, at hun kan være ham tro selv efter hans død, selv om han ikke var hende tro, da han levede.

"Bjørnen" er desperat. Han skal bruge pengene og har ikke meget til overs for enkens sorg. Han siger: "De har begravet Dem selv levende, men har ikke glemt at pudre Dem". Situationen tilspidises, der er tilløb til duel, selv om enken ikke ved, hvordan man bruger en pistol. Men "Bjørnen" bliver fuldkommen betaget af hendes handlekraft og forelsker sig i hende på stedet, og det ender med, at han glemmer sin gæld og hun sin afdøde mand.

Ligesom "Frieriet" kalder Tjehov "Bjørnen" "en spøg", og det er også et originalt værk fra 1888. Det er en drabelig spøg, hvor to stærke karakterer støder sammen. Stykket er mindre komplekst end "Frieriet", koncentreret som det er om en situation, men det har på en gang en både overraskende og logisk udvikling, og det kan absolut anbefales, og lige som "Frieriet" kan det kombineres med mange andre stykker. Begge stykker kan også spilles selvstændigt som eftermiddagsforestilling. Begge stykker har også været spillet af ældre skuespillere som "teater om dagen". Det har understreget det groteske i spillet og har særligt givet "Frieriet" en ekstra dimension.

Jubilæet: 3 mænd, 2 kvinder plus 4 statister. Bankkontor 1891 indrettet med præntention af udsøgt luksus.

Spilletid 45 minutter.

En bank har 15 års jubilæum. Bestyrelsesformanden venter en deputation af bankens aktionærer. Bogholderen er ved at skrive hans tale, der skal vise, at alt ser bedre ud end det egentlig er. Alting forstyrres af formandens kone, der kommer hjem fra en rejse, og en gammel kone, der tilsyneladende er gået forkert. Hendes ærinde er at klage over, at hendes mand er blevet sagt op fra sit arbejde, og hun har allerede været fem steder, hvor man ikke har villet høre på hende. Stykket er fra 1891 og bygger på en novelle fra 1887, "Et forsvarsløst væsen". Tjehov kalder stykket "en spøg". Det er mere en farce end en komedie. Det afvikles i højt tempo med situationskomik og med personer, der er mere typer end karakterer. Det skal spilles med stort overskud.

Brylluppet: 8 mænd, 3 kvinder plus statister. Et selskabslokale 1889.

Spilletid 45 minutter.

En bryllupsfest i småborgerligt miljø. Under selve festen er der endnu strid om medgiften. Der mangler to præmieobligationer, og selskabet venter på en general, der skal kaste glans over festen. Da han kommer, viser det sig, at han uden selv at vide det, er blevet hyret. I virkeligheden er han en gammel sømand, kaptajn af anden grad.

Stykket er fra 1889 efter to tidligere noveller, "Ægteskab på beregning" og "Bryllup med en general", begge fra 1884. De to historier kommer altså fra hver sin novelle, men er føjet sammen til, hvad Tjehov kalder "En scene i en akt". Det er en ret præcis betegnelse for stykket. Det er en scene, en situation, et genrebillede. Det er den ironiske, satiriske Tjehov, der spidder et småborgerligt miljø, men det kræver for mange spillere til at være en oplagt spillemulighed.

Natten før dommen: 3 mænd, 1 kvinde. Ventosal på poststation 1890.

Spilletid 25 minutter.

Stykket foregår en nat i en ventosal på en poststation. En arrestant er på vej til en domstol. Han har et større synderegister, er anklaget for bigami, forfalskning af testamente og mordforsøg. På stationen er også et ægtepar. Arrestanten gør kur til konen ved at udgive sig for læge. Stykket er uafsluttet. Det bygger på en novelle af samme navn. Novellen slutter med at arrestanten igen møder ægtemanden, han har holdt for nar. Han er dommer i rettergangen. Det uafsluttede spil er ikke vellykket. Hovedpersonen har monologer uden egentlig adresse og nødvendighed, som næsten gør ham til en fortæller og ikke en dramatisk person. Pointen som

stykket lægger op, men altså ikke fuldfører, er næsten for oplagt, og Tjehov har forstået, at man ikke kan skabe et helt nyt miljø for at fortælle en pointe, som er for indlysende. Den uafsluttede enakter kan ikke anbefales til opførelse.

Tjatjana Repina: 18 medvirkende plus to kor, stemmer og statister. En domkirke.
Spilletid 45 minutter.

Et kæmpebryllup i en domkirke. Indviklede kirkelige ritualer blandes med sladderagtige kommentarer fra tilhørerne. Brudgommen har svigtet sin tidligere forlovede, som har begået selvmord. En dame i sort er det mystiske indslag i højtideligheden.

Tjehov kalder stykket ”Drama i en akt”, tilegnet A.S. Suvorin”. Suvorin var Tjehovs ven og udgiver. Suvorin udgav værket i tre eksemplarer. Suvorin havde skrevet et stykke med samme titel. Suvorins skuespil slutter med en skuespillerinde, der tager gift for åbent tæppe. Det bygger på en autentisk historie om en skuespillerinde, der tog gift under en forestilling for at hævne sig på en skuespiller, som havde svigtet hende til fordel for en anden kvinde. Tjehovs skuespil er en forsættelse af Suvorins skuespil, og han slutter sit spil med en regibemærkning ” – og alt resten overlader jeg til A.S. Suvorins fantasi”.

Stykket må kaldes et læsedrama. Tjehov har formodentlig ikke tænkt, at det skulle spilles, men blot være en gave og en spøg til vennen Suvorin. Det er ret imponerende, at det nu kan læses på dansk, det er ikke nogen enkel oversætteropgave at formidle gamle russiske ritualer i ironisk aftapning til dansk.

Tragiker mod sin vilje: 2 mænd. Et arbejdsværelse.
Spilletid 20 minutter.

En mand opsøger sin ven for at låne en revolver. Hele hans familie og alle andre er i sommerlandet. Han arbejder stadig og ”pendler” (hvis man må bruge et så moderne ord) mellem by og land, og han skal hele tiden ordne ærinder og bringe ting og sager fra by til land. I en lang monolog forklarer han vennen sine problemer, og det ender med at vennen beder ham om at bringe en symaskine ud til en veninde på landet.

”Fra livet i sommerlandet. En spøg i en akt” kalder Tjehov dette originalspil fra 1889. Det er en lille spøg, næsten et revynummer. En monolog med en pointe. Det kan udmærket indgå i et underholdningsprogram også som et selvstændigt nummer. Det er måske lidt tidstypisk, men det kan godt have en nostalgisk klang.

Om tobakkens skadelighed: 1 mand. En talerstol.
Spilletid 15 minutter.

En mand holder et foredrag for en mindre forsamling - ja, ”om tobakkens skadelighed”. Han kaldes i rollelisten ”sin kones mand”. Han er da også en tøffelheld, som i sit foredrag beklager sig over sit liv med kone og døtre, alle født den 13. i måneden. Han bor i øvrigt i nr. 13, og der er 13 vinduer i deres hus, så det er ikke mærkeligt, at han er ulykkelig. Han ender med at bede publikum om sige til konen ”at fugleskræmslet, altså jeg, førte sig frem med værdighed”. Denne ”monolog – scene i en akt” skrev Tjehov i 1886 og reviderede den i 1903. Det er altså både noget af det første og noget af det sidste, han skrev. Det er en lille subtil monolog med gode spillemuligheder og velegnet til at indgå i større program. Det kan også bruges som selvstændigt indslag.

En svanesang: 2 mænd. På en scene i et provinsteater om natten.
Spilletid 25 minutter.

En gammel skuespiller alene på scenen om natten på teatret. Efter en beneficeforestilling til ære for ham, har han drukket sig fuld og er faldet i søvn i sin garderobe. Han blev fremkaldt 16 gange, alle var begejstrede, ”men der var ikke en sjæl, der vækkede den fulde gamle mand og tog ham hjem”. Stykkets første del er en monolog, anden del en dialog med suffløren, der overnatter på teatret, fordi han ikke har noget andet sted at være.

Det er et gribende spil om den gamle skuespiller, der kun har replikker tilbage, og som med Shakespeares og Pusjkins ord synger sin svanesang.

Stykket er skrevet 1887-88 på grundlag af en novelle, "Kalchas". Skuespilleren optræder i Kalchas' kostume. Kalchas er den gamle spåmand fra Homers Iliaden. Han medvirker også i Offenbachs operette "Den skønne Helene".

Tjekhov kalder stykket "Dramatisk etude", og det er en interessant betegnelse. En etude betyder en øvelse, og det bruges oftest i musikken, som et musikstykke skrevet for at indøve et særligt teknisk problem på et instrument. Etuder kan ofte have kunstnerisk værdi ud over det pædagogiske, som Chopins klaveretuder.

Stanislavskij brugte begrebet etude som en dramatisk øvelse over et velkendt tema. Det befriede skuespillerne for at skulle finde på, som det kan ske i en improvisation, og i stedet for kunne frigøre fantasien til at få nye ideer og finde nye handlinger.

En skuespillers svanesang kunne godt være en sådan etude, en gammel skuespiller alene på scenen en nat.

"En svanesang" kan anbefales som en smuk tekst til to gamle skuespillere og også som en etude i et undervisningsforløb.

Ved landevejen: 7 mænd, 4 kvinder, plus statister. En krostue 1885.

Spilletid 60 minutter.

En nat i en krostue på landet. Uvejr. Stuen er fyldt med pilgrimme og rejsende. En broget flok. Blandt dem en falleret godsejer, der tigger vodka. Han er gået i hundene, fordi han er blevet svigtet af sin hustru.

Stykket er Tjekhovs første dramatiske arbejde fra 1885. Det bygger på hans novelle "Om efteråret". Det blev afvist af censuren og først udgivet 10 år efter hans død.

Ligesom "En svanesang" kalder Tjekhov stykket "Dramatisk etude i en akt", og det er virkelig en glimrende "etude" – et øvelsesstykke. Det er enormt velegnet til at øve karakterarbejde og til at skabe virkeligheden og sandheden på scenen, og det er en øvelse i at skabe samspil og scenisk atmosfære.

Men det er ikke kun velegnet til øvelse. Det bør også møde et publikum.

Jeg vil anbefale teksten først og fremmest til teaterskoler og teaterhøjskoler. Men også en amatørscene, der vil have mange unge og ældre i arbejde, kan have stor glæde af stykket.

Konklusion til alle ti stykker

Udgivelsen af Tjekhovs samlede enaktere er virkelig en begivenhed.

Hans kendteste og ofte spillede enaktere, "Frieriet", "Bjørnen" og "Om tobakkens skadelighed" findes nu i nye oversættelser. En "ny" farce "Jubilæet" er en spillemulighed.

Et revynummer som "Tragiker mod sin vilje" er en mulighed for underholdning, og endelig giver hans to "dramatiske etuder", "En svanesang" og særlig "Ved landevejen", fantastiske muligheder for scenisk fordybelse både i undervisning og på scenen.

God fornøjelse med læsningen og med arbejdet, og læs så også lige de store Tjekhov-stykker i de nye oversættelser.

Der hvor flyene styrter

Forfatter: Jakob Weis		Et mikroverden af eksistenser, der er overladt til hinandens selskab uden mulighed for, eller vilje til, at redde sig ud af den uafvendelige katastrofekurs.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 Købehavn K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende: 2 kvinder og 5 mænd.	
	Dekoration:	2 locations.
	Spilletid:	Ca. 90 minutter.

Omtalt af: Niels Stokholm

Et passagerfly fra et flyselskab med det ildevarslenende navn Ikaros går i luften med en besætning, der består af piloten Stefan og stewardessen Fine. Stefan, der er på piller, drømmer om sin afdøde tvillingbror Johnny, som forsvandt i et sportsfly, og om, at Fine vil give efter for hans tilnærmelser. Han er træt, uoplagt og adspredt, men påstår, at han er o.k. Både han og Fine er mærkede af den foregående aften's abegilde.

Passagerlisten omfatter: Stampassageren Profeten, mørklødet og utryghedsskabende i sine spådomme om, at denne gang styrter de. Den kokainsniffende afdankede rockstjerne Bruno og hans kyniske manager Hess på vej til møde i Amnesty, hvor Bruno skal introduceres som kandidat til en fremtrædende position. Kæresteparret, den højgravide alprazolamdopede Bitter og den uudholdeligt "morsomme" Tømmer Teddy, på kærlighedsrejse.

Et mikroverden af eksistenser, der er overladt til hinandens selskab uden mulighed for, eller vilje til, at redde sig ud af den uafvendelige katastrofekurs.

Et skræmmebillede på situationen i den makroverden, vi alle lever i. Og dermed et relevant emne, som Jakob Weis giver en velskrevet og grotesk morsom behandling af.

Spillet er komponeret over ni scener med en opsplittet kronologi, således at rækkefølgen bliver:

Scene 1 – Styrtet.

Scene 2 – Efter styrtet I.

Scene 3 – Før boarding.

Scene 4 – Boarding.

Scene 5 – Take-off.

Scene 6 – Turbulens.

Scene 7 – Efter styrtet II.

Scene 8 – Styrtet som det skete.

Scene 9 – Efter styrtet III.

Det er tankevækkende, hvordan personer selv efter styrtet, hvor de ikke ved, om de er levende eller døde, stadig hænger fast i de samme holdninger som før katastrofen.

Over hele linjen er der tale om gode og meget forskellige roller, som alle har noget at give til dem, der skal gestalte dem – og til publikum.

Skriverjomfruen

Forfatter: Mette Winge		Monolog om den historiske person Charlotta Dorothea Biehl sidste time i hendes liv i 1788.
Bogudgave: Forlaget DRAMA ApS		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund Nørre Voldgade 12, 2. 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 www.dramatiker.dk admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	1 kvinde.
	Dekoration:	Indendørs - stue år 1788.
	Spilletid:	45 - 60 minutter.

Omtalt af: Jakob Oschlag

Årstallet for handlingen kan bestemmes helt præcist. For titelpersonen "skriverjomfruen" er den historiske person Charlotta Dorothea Biehl, og stykket er den sidste time i hendes liv, og hun dør i 1788.

Charlotte Dorothea Biehl er utvivlsomt en af de største danske kvindelige kulturpersonligheder. Hun var dramatiker og oversætter fra fransk, italiensk og spansk (Cervantes "Don Quixote"). 1984 opførte Svalegangen i Århus Leif Petersens bearbejdelse af hendes komedie "Den listige optrækker" fra 1765. Det handler om "en letlevende kvindes udnyttelse af mænds seksuelle trang til selvbekræftelse" (Dansk Kvindebiografisk Leksikon). Det vakte skandale i sin tid, men over 200 år senere blev det en succes. 1986 blev hendes selvbiografi "Mit ubetydelige Levnedes Løb" genudgivet, og denne biografi blev baggrunden for Mette Wings første roman "Skriverjomfruen" fra 1998. Denne roman blev senere med samme titel til en monolog til skuespillerinden Elin Reimer.

"Skriverjomfruen" er altså en monolog eller et "monodrama", som det kaldes når en person er alene på scenen i et helt skuespil. En monolog kan let blive en "teaterkonvention", noget der kun kan ske på et teater, en person, der siger en masse ting, som hun godt ved, til et publikum, som ikke har nogen egentlig identitet i forhold til stykket. De sidder jo ikke i en dagligstue anno 1788, men i et teater. Men en monolog kan også blive det gyldne øjeblik, hvor publikum får mulighed for at opleve noget enestående, nemlig hvad et menneske siger og gør, når hun er alene og ingen ser hende. For at det kan ske, kræves det, at monologen har en nødvendighed, d.v.s. at personen i stykket virkelig har brug for at sige det, hun siger.

Mette Winge har gjort det vellykkede kunstgreb, at monologen indirekte siges til en person, som ikke er til stede. Charlotte Dorothea Biehl venter og længes stykket igennem efter sin ven Hofmarskallen Johan Bülow. Det er en god dramatisk situation, og der er historisk belæg for det. Charlotte Dorothea Biehl skrev sine erindringer til Johan Bülow. Hun har desuden nogle mere nærværende "samtalepartnere": Hendes gamle smerte i maven, som hun kalder fisken med lange gule tænder, der river og rusker, og hendes nye følgesvend, hendes hoste, som hun tiltaler Hans velærværdighed hr. hoste, M. le Toux.

Ydermere understreges nødvendigheden af hendes desperate situation, hun trænger til at tale med andre end sig selv. Alting er sagt.

I den situation kommer erindringerne, fra barndommen om hendes far, der straffede hende, hvis han fandt hende med en bog, om kritikerne, der ikke kunne acceptere at en kvinde kunne skrive, om intriger ved hoffet, men først og fremmest om Johan Bülow og fantasier om, hvad han foretager sig. På den måde bliver stykket også et tidsbillede fra en turbulent periode i Danmarks historie. Hun erindrer også Johannes Ewald dødssyg i teatret til premieren på "Fiskerne", "det eneste gode danske syngespil" og hun mindes Brorson, som hun altid har misundt, fordi han kunne skrive om sin tro, og om døden: "Jeg går til døden, hvor jeg går". Langsomt vokser der en anden tone frem under de mange erindringer, tanken og frygten for døden, og da der endelig kommer nogen til hende, så er det ikke Johan Bülow, men døden. Stykket får dermed en ekstra nødvendighed og kan opleves som de myriader af tanker, der gennemstrømmer et menneske i dødsøjeblikket.

Det er en stærk, velskrevet monolog. Det er dejlig udfordring for en ældre skuespiller på en amatørscene. Det giver også en mulighed for at prøve og spille på andre tidspunkter end sædvanligt. Jeg vil også anbefale, at man læser "Den listige optrækker", i Leif Petersens bearbejdelse, som en spillemulighed for amatørscenen.